

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117209951
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117209951.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Ľ. T., V., XX.XX.XXXX, P. J. XX, XXX XX Y., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Telervis Plus, a.s., IČO: 35717769, so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vŕšku 12, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, o vydanie bezdôvodného obohatenia a neprijateľnosť zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodne obohatenie vo výške 176,45 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 24.09.2017 až do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.12.2012 v znení:

„Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytovanom na 13. mesiacov, a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7. mesiacov“
je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým súdu dňa 06.04.2017 sa žalobca domáhal:

a) Vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 176,45 € s prísl.

b) Určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo 06.12.2002 v znení:

„Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov.“ je neprijateľná.

c) Určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX zo 06.12.2012 v bode 2.2 v znení:

„Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 122,85 €, a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 40,95 €.“

2. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 06.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe predmetnej zmluvy mu žalovaný poskytol bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 300 €. V zmluve bola uvedená úroková sadzba 20 % a 14 % a odmena za poskytnutie úveru 18 % a 5 %. Celková čiastka, ktorú mal zaplatiť žalovanému, predstavovala sumu 414 €. Spolu so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere mu bola daná na podpis aj zmluva o poskytovaní domáceho servisu, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v nadštandardných službách odmenu vo výške 122,85 €. Spolu teda za sumu 300 € mal zaplatiť 536,85 €. Žalovanému na predmetný úver celkovo zaplatil 542,15 €. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa tohto zákona, zmluva o spotrebiteľských úveroch, okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať:

- obchodné meno, identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania, alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu (§ 9 ods.2 písm. v)),
- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c)),
- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)),
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j)),
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)).

2.1. Vzhľadom na to, že zmluva tieto náležitosti neobsahovala, má žalobca za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má ďalej za to, že v zmluve je uvedená nepresná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo rovnako spôsobuje, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. V obchodných podmienkach je uvedená výška RPMN 66,19 % a 67,70 %. Avšak podľa žalobcu v skutočnosti je RPMN pri tomto úvere ďaleko vyššia. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za domáci servis, aj keď tento má akcesorickú povahu vo vzťahu k hlavnému predmetu plnenia a navzájom spolu súvisia. Ak by žalovaný sporný poplatok do výpočtu RPMN zahrnul, vyšla by mu hodnota RPMN 199,42 %. 2.2. Bezdôvodné obohatenie žalobcu žaluje vo výške rozdielu medzi platbami, ktoré zaplatil po odrátaní úroku 65,70 €, ktorý mu bol započítaný na inú zmluvu a poskytnutými finančnými prostriedkami, teda vo výške 176,45 €. O tom, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sa tento dozvedel od združenia HOOS dňa 09.11.2015, kedy bol informovaný o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej lehote poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/72/2014, ktoré zastáva názor, že bezdôvodné obohatenie je bezdôvodným obohatením úmyselným, a preto objektívna premlčacia lehota má mať dĺžku 10 rokov.

2.3. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku nachádzajúcu sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to odmenu za poskytnutie úveru, táto nie je podmienkou individuálne dojednanou. Žalobca má za to, že táto je neurčitá v predmete plnenia, výška odmeny za poskytnutie úveru je priamo odvodená od výšky poskytnutej istiny a podrobnosti mechanizmu, ktorý mení jeho reálnu výšku pre každého spotrebiteľa zvlášť, vysvetlené nie sú. Podľa žalobcu odmena za poskytnutie úveru nie je zmluvnou podmienkou, ktorá je hlavným predmetom plnenia a nie je určitá, jasná a zrozumiteľná. Čo sa týka predmetnej odmeny za poskytnutie úveru, žalobca poukazuje na rozsudok OS Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3C/7/2012 z 29.02.2012, ktorý právoplatne rozhodol o tom, že obdobná zmluvná podmienka používaná žalovaným je neprijateľná.

2.4. Čo sa týka zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, svoje tvrdenia o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, ktorej prijatie bolo podmienkou na poskytnutie úveru odôvodňuje obsahom rozsudku SDEÚ sp. zn. C-415/11. Má za to, že domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru. Táto služba je poskytovaná za odplatu. S touto skutočnosťou však žalobca zo strany obchodného zástupcu nebol oboznámený. Ďalej poukazuje na § 567 ods. 1 OZ a pýta sa, prečo má platiť tak vysoký poplatok za niečo, na čo má bezplatné právo zo zákona. Žalobca má teda za to, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu je neprijateľnou podmienkou podľa OZ.

3. Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril podaním doručeným súdu dňa 20.10.2017 (č. I. 28-36). Vo vyjadrení vznáša námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že podľa jeho vedomostí bydlisko žalobcu je v Košiciach. Už v tejto časti odôvodnenia treba uviesť, že s námietkou miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prešov nebolo možné sa stotožniť, keďže podľa výpisu z registra obyvateľov je registrovaný trvalý pobyt žalobcu rozhodujúci pre určenie miestnej príslušnosti súdu v Prešove, a teda miestne príslušný bol Okresný súd Prešov.

3.1. Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, žalovaný vyjadruje nesúhlasné stanovisko, že žalobca mal uhradiť celkom sumu vo výške 542,15 € titulom úhrady úveru poskytnutého na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca zdôrazňuje, že treba rozlišovať medzi zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o poskytovaní domáceho servisu, ktorá je samostatnou zmluvou, pričom na zmluvu o spotrebiteľskom úvere bolo celkovo zaplatená suma 349,43 €, a to po odpočítaní sumy 64,57 €, ktorá bola ako preplatok započítaná na iný záväzkový vzťah.

3.2. Pokiaľ ide o zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, tá má podľa žalovaného samostatný charakter, pričom poukazuje na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, č. k. P/0390/01/2012 zo dňa 06.11.2012, v ktorom sa uvádza, že nakoľko poskytovanie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru, v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN, a preto dospel orgán dozoru k záveru, že v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 5 ods. 1 č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Rovnaký záver prijal aj Okresný súd Topoľčany vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6C/111/2014 a rovnaké stanovisko zaujala aj NBS. Rovnaký záver ďalej prijal aj Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 5Co/798/2014, ktorý uviedol, že pokiaľ ide o domáci servis, odvolací súd uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu, sú samostatné zmluvy a nie je možné započítať plnenie na jednu zmluvu na plnenie na druhú zmluvu. Vzhľadom na to, že zmluva o domácom servise nebola podmienkou poskytnutia úveru na základe spotrebiteľskej zmluvy, žalovaný má za to, že takéto plnenie sa nezapočítava ani do vzorca pre výpočet RPMN. Okresný súd Bratislava II. v konaní sp. zn. 8C/74/2012 k obdobnej doplnkovej službe uviedol: „K tomuto záveru dospel na základe stanovísk Slovenskej obchodnej inšpekcie a Ministerstva financií SR. Navyše zmluva o zabezpečení splátok úveru bola samostatnou zmluvou, ktorá neotvorila neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Rovnaký záver prijal aj Okresný súd Prešov vo veci sp. zn. 25C/160/2014. Na zmluvu o domácom servise tak zo strany žalobcu bola zaplatená suma 81,85 € a 40,85 €. Pokiaľ ide o žalobou uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný poukazuje na to, že na zmluvu o spotrebiteľskom úvere bola uhradená len suma vo výške 349,43 € a tak bezdôvodné obohatenie nemôže predstavovať výšku 176,45 €.

3.3. Žalovaný vo vzťahu k uplatňovanému bezdôvodnému obohateniu vznáša námietku premlčania. Žalovaný má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola predčasne uhradená dňa 22.06.2013 a vtedy začala plynúť premlčacia lehota. Právo žalobcu na uplatnenie práva sa premlčalo po márnom uplynutí objektívnej premlčacej doby dňa 24.06.2016. Pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu platieb na zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, žalovaný opätovne vznáša námietku premlčania s poukazom na § 107 ods. 1, 2 OZ. Odmena za poskytnutie služby domáci servis bola zaplatená v dňoch 16.12.2012, 25.01.2013 a 25.02.2013, čiže objektívna premlčacia doba márne uplynula pri jednotlivých nárokoch 17.12.2015, 26.01.2016 a 26.02.2016, pričom žalobca uplatnil svoj nárok žalobou až dňa 06.04.2017.

3.4. Žalovaný zároveň vyjadruje nesúhlas s aplikáciou 10-ročnej objektívnej premlčacej doby a poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/518/2015, ktorý takýto prístup odmieta.

3.5. Na základe vyššie uvedeného teda žalovaný žiada, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

4. Žalovaný sa k žalobe ďalej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 15.12.2017 (č. I. 42 - 44). Citoval ustanovenie § 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov ako aj § 186 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 23.06.2013 a jej posledným dňom bol 23.06.2015, a nakoľko žalobca podal žalobu až dňa 06.04.2017, podal ju oneskorene. Svoj právny názor podporuje argumentáciou z rozsudku OS Bratislava I. - sp. zn. 7C/195/2012, rozsudku OS Žiar nad Hronom - sp. zn. 4C/20/2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/1064/2014, rozsudkom OS Liptovský Mikuláš - sp. zn. 5C/49/2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS v Žiline sp. zn. 7Co/302/2016, rozsudku KS Trenčín - sp. zn. 17Co/315/2017, ktoré zastávajú ten právny názor, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa preplatenia istiny poskytnutého úveru vychádzajúc z toho, že platí nevyvrátiteľná právna domnienka znalosti právnych predpisov uverejnených v zbierke zákonov, a preto žalobca už v čase podpísania zmluvy mal k dispozícii všetky skutkové okolnosti, z ktorých bolo zrejmé, že zmluva má byť bezúročná a bez poplatkov a to, že si to právne nevedel vyhodnotiť, je v prejednávanej veci irelevantné.

5. Súd na pojednávaní konanom dňa 11.06.2018, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis, keďže iné dôkazy súdu navrhnuté neboli, zistil nasledujúce:

5.1. Dňa 06.12.2012 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola žalobcovi poskytnutá istina vo výške 300 €. V bode 1. zmluvy sa uvádza, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej úrok a odmena spoločne označované ako odplata). V zmluve je uvedené, že za žalobcu bola uzatváraná finančným agentom Ing. Q., ďalej je tam uvedený dátum, miesto a podpis dlžníka.

5.2. Súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená zmluva o poskytnutí domáceho servisu, podľa ktorej predmetom tejto zmluvy je najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Podľa bodu 2.1 - poskytovateľ sa zaväzuje poskytovať klientovi domáci servis, a to v mieste trvalého bydliska klienta, resp. v mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. Podľa bodu 2.2 - klient sa zaväzuje využívať domáci servis, zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 122,85 €, a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 40,95 €. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere.

5.3. Ďalej súd vykonal dokazovanie splátkovým kalendárom, kde sú zaznačené jednotlivé platby žalovanej a prehlásením Občianskeho združenia HOOS zo dňa 09.11.2015, ktoré už pozná z desiatky iných konaní. Ide o typizované prehlásenie o tom, že ich telefonicky kontaktoval spotrebiteľ, ktorého informovali o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv o neprímeraných odplatách a úrokoch za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdov, či o slovenských alebo iných. Spotrebiteľ bol ďalej oboznámený s judikatúrou SDEÚ, najmä s rozsudkom súdu vo veci Océano Groupo. Z tohto prehlásenia však žiadnym spôsobom neplynie, žeby Občianske združenie HOOS poskytlo žalobcovi ako spotrebiteľovi konkrétnu právnu pomoc v tom, aké konkrétne náležitosti zmluva o spotrebiteľskom úvere alebo zmluva o domácom servise neobsahuje alebo ich obsahuje nesprávne.

5.4. Súd ďalej vykonal dokazovanie rozsudkom OS Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3C/7/2012, na ktorý sa odvolával žalobca. Tu je však potrebné uviesť, že zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú sa odlišuje od zmluvných podmienok, ktorých vyhlásenia za neprijateľné sa domáha žalobca v tomto konaní, keďže za neprijateľnú bola vyhlásená zmluvná podmienka týkajúca sa celkového poplatku za správu úveru, čo je podstatne iná situácia ako bola pri prejednávanej zmluve v tomto konaní.

5.5. Ďalej žalobca súdu predložil rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-415/11, z ktorého výroku vyplýva, že článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem značná nerovnováha ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie, než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Zároveň sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovania nekalých podmienok.

5.6. Súd ďalej vykonal dokazovanie aj štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorých sa uvádza, že na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa nemusí uzavrieť poistenie ani ďalšia zmluva o doplnkovej službe.

5.7. Rovnako súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, ktorá vypovedala neisto a odporovala si s tým, čo je uvedené v žalobe. Žalobkyňa konkrétne uviedla, že si bola vedomá, že podpisuje zmluvu o domácom servise, za ktorú musí platiť, avšak v žalobe uviedla, že so skutočnosťou platby za túto službu zo strany obchodného žalobcu oboznámená nebola.

6. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9Csp/96/2017 - 68 zo dňa 11.06.2018 rozhodol nasledujúco:

I. Žalobu v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia zamieta.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

III. Žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa odmeny za spotrebiteľský úver zamieta.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v konaní o vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa odmeny za poskytnutie úveru, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

V. Určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX zo dňa 06.12.2012 v bode 2.2. v znení:

„Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 122,85 €, a to v troch mesačných splátkach vo výške 40,95 €. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere.“ je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

VI. V konaní o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky o odplate za domáci servis je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

7. Na základe odvolania žalobcu KS v Prešove rozsudkom č.k. 7Co/131/2018 - 223 zo dňa 21.01.2019 rozhodol nasledujúco:

„Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia, vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa odmeny za spotrebiteľský úver a vo výrokoch o uložení povinnosti žalobkyni zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

7.1. KS v Prešove sa nestotožnil s názorom okresného súdu o premlčaní nároku na bezdôvodné obohatenie a prikázal počítať subjektívnu premlčaciu dobu od potvrdenia vykonaného OZ HOOS a zároveň aplikovať 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

8. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah.

8.1. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere:

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 2 písm.j) zákona č. 129/2010 Z.z. - úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru sa rozumie úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11ods.1 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. - Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

8.2. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala minimálne náležitosti vyššie zvýraznené a to

- potrebné údaje o finančnom agentovi,

- úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ktorá má byť uvedená na ročnom základe (v zmluve bola uvedená len ako 20%, resp. 14% z istiny),

- predpoklady použité na výpočet RPMN

je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov a teda zaplatenie sumy prevyšujúcej poskytnutú istinu je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného.

8.3. Ak teda úver bol poskytnutý v sume 300 € a vrátený v sume 542,15 €, so zápočtom sumy 65,70 € na inú zmluvu, tak výška bezdôvodného obohatenia je 176,45 € ako plnenie bez právneho dôvodu na základe nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

8.4. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

8.5. Okresný súd viazaný právnym názorom KS v PO konštatuje, že pohľadávka žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaná, pričom však dodáva, že jeho skutočný právny názor zodpovedá nasledujúcej judikatúre NS SR

3Cdo/169/2017 - 12.1. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 67/2011 pripomenul, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd tu konštatoval, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

12.2 Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 67/2011, v ktorej uviedol, že „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“.

12.3. K obdobným právnym záverom dospel najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 121/2009, v ktorom uviedol, že pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).

13. Na podklade uvedeného dovolací súd konštatuje, že žalobkyňa nedôvodne tvrdí, že právna otázka, ktorú nastolila v dovolaní, nebola ešte dovolacím súdom vyriešená. Na tom nemôže nič zmeniť nesúhlas žalobkyne založený na jej skutkových tvrdeniach, v zmysle ktorých sa o okolnostiach významných

z hľadiska určenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby dozvedela v iný deň, než uviedol odvolací súd.

8Cdo/163/2018 - 14. Pri posúdení právnej otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie vedené pod sp.zn. 3 Cdo/169/2017, ktoré uvádza aj žalobca. Podľa tohto rozhodnutia takáto právna otázka bola už dovolacím súdom vyriešená, a to v rozhodnutí vedenom pod sp.zn. 1 Cdo/67/2011, kde sa uvádza, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/169/2017 osobitne poukázal na tú časť odôvodnenia rozhodnutia sp.zn. 1 Cdo/67/2017, v ktorej uviedol, že „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“. Pokiaľ žalobca poukazuje na opačný právny záver, ktorý by mal byť uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedenom po sp.zn. 5 Cdo/121/2009, dovolací súd uvádza (ako už uviedol v rozhodnutí pod sp.zn. 3Cdo/169/2017), že v tomto dospel najvyšší súd k obdobným právnym záverom, a to, že pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie). Na uvádzaných právnych záveroch o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení založil svoje rozhodnutie aj odvolací súd, konkrétne ako vyplýva z bodu 14. jeho odôvodnenia. Žalobcom uvádzané rozhodnutie pod sp.zn. 6 MCdo/9/2012 nie je možné použiť pri riešení danej otázky, nakoľko predmetom rozhodovania bola procesná otázka oprávnenia exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok. 1Cdo/238/2017 - 19. Tu dovolací súd konštatuje, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu lehotu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť ku skúmaniu zavinenia veriteľa, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Žalobca musí preukázať, že v čase kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. V prípade nepreukázania úmyslu žalovaného (vedomostnej aj vôľovej zložky úmyslu) musí byť aplikovaná všeobecná trojročná objektívna lehota.

21. Dovolací súd preto konštatuje, že právny záver odvolacieho súdu ohľadne toho, že samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Z uvedeného vyplýva, že právne posúdenie objektívnej premlčacej lehoty súdmi nižších inštancií bolo nesprávne.

8.6. Podľa § 517 ods.1 OZ - Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa § 517 ods.2 OZ - Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 NV SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8.7. Žalobca požadoval úroky z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému. Splatnosť bezdôvodného obohatenia nie je zákonom upravená. Vychádza sa teda z § 563 OZ - Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalovaný bol na plnenie vyzvaný žalobou doručenou mu dňa 22.09.2017. Plniť mal teda dňa 23.09.2017 a ak tak neurobil, dňom 24.09.2017 sa dostal do omeškania. K tomuto dňu bola základná úroková sadzba ECB 0,00% a výška úrokov z omeškania je tak 5,00% ročne.

9. Podľa § 53 ods.1 OZ - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 298 ods.1 C.s.p. - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

9.1. Žalobca sa domáhal, aby súd určil, že zmluvná podmienka v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov.“ je neprijateľná z dôvodov vyššie uvedených.

9.2. Vzhľadom na to, že zmluvná podmienka uvedená v bode 9.1 odôvodnenia rozsudku bola už za neprijateľnú právoplatne určená rozsudkom OS Prešov č.k. 19Csp/58/2017 v spojení s rozsudkom KS v PO č.k. 19Co/165/2018 - 94, v tejto otázke odkazuje súd na odôvodnenie uvedených rozsudkov.

10. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10.1. Žalobca v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.